

Eclectisch geleuter
aan de
keukentafel

Eclectisch geleuter
aan de
keukentafel

Hippo Bass

Schrijver: Hippo Bass
Coverontwerp: Hippo Bass
ISBN: 9789402180732
© Hippo Bass

INHOUD

PROZA

- ❖ Alternatieve religie, oftewel de zoekende mens (8)
- ❖ Een storm in een beeldenstormglas water (13)
- ❖ Hoe verder? (16)
- ❖ Inteelt, zelfbevlekking en werkverschaffing, of hoe televisie egocentrisme bevordert (19)
- ❖ Journalist of mattie (24)
- ❖ Leidinggevend: disruptieve kwakers zonder zelfreflectie met een morbide, pervers, pathologisch ego (27)
- ❖ Luxeprobleem: ellende in de wachtkamer (31)
- ❖ Narcissus Bidet: opkomst en ondergang van een politieke charlatan in minder dan 2000 woorden (34)
- ❖ Nederland: het met twee maten meten land bij uitstek (42)
- ❖ Nul of benul? (47)
- ❖ Oh wat houden we van onze dieren, maar hoe zit het met mensen? (n.a.v. wilde natuur in Nederland) (49)
- ❖ Onderbuik een ethisch-moreel kompas? (54)
- ❖ Ontwikkelingstoerisme: cynisch verdienmodel als schaamlap (57)
- ❖ Oprecht medeleven of ..... (59)
- ❖ Psycho? (63)

- ❖ Scholieren bekeert u: wat een vrije dagen! (65)
- ❖ Selectieve verontwaardiging (69)
- ❖ Sukkelindex (72)
- ❖ To Ubuntu or not to Ubuntu (74)
- ❖ Vlucht voor karretjes zonder rijbewijs (77)
- ❖ Voorstellen in strijd met de rechtsstaat: vrijheid van meningsuiting? (80)
- ❖ Welkom bij God of Allah? (83)
- ❖ Witte huilebalk (88)
- ❖ Woorderosie, mijn passie, hartstocht, of haat ik het? Een bevlogen stukje (haha) (91)
- ❖ Zinloze en zeer problematische discussie met gefronste wenkbrauwen (94)

POËZIE

- ❖ Display of great musical taste (97)
- ❖ En ik dan? (een mislukt sonnet) (99)
- ❖ Historicus of hystericus (101)
- ❖ Ik en de wereld (105)
- ❖ Ik zie Sinterklaas niet (107)
- ❖ Intellectueel kleinbehuisd (113)
- ❖ Lekker vies en behoorlijk puberaal! (115)
- ❖ Non-representatie (117)
- ❖ Pimply Puerile (an imperfect sonnet of dubious quality, but fun to write) (120)
- ❖ Poëem (advies aan mijzelf dat ik niet opvolg!) (122)
- ❖ Prostatige azijnpisser (126)
- ❖ Schijtgedicht (129)
- ❖ Stupide grapjas, grappende stomkop of combi? (132)

Alternatieve religie, oftewel de zoekende mens

Bijna iedereen heeft de behoefte aan houvast in het leven, althans dat vermoed ik zo. Probleem is natuurlijk waar je je houvast gaat zoeken. De één blijft min of meer hangen in wat de ouders hebben voorgeschoteld, en hopelijk ook voorgeleefd, de ander zet zich juist af en gaat op zoek naar alternatieven, om later toch weer op het oude religieuze nest terug te keren, of juist ook weer niet. Deze zoektocht is begrijpelijk, maar het wonderlijke is dat hoe rationeel ook een persoon is, wanneer het gaat om de morele norm in je leven men bereid is in sprookjes te geloven. Dat men bereid is aan te nemen dat bijv. God de wereld in zes dagen heeft geschapen, en dus de evolutietheorie verwerpt, doet me twifelen aan de geestelijke gezondheid van deze mensen in dit opzicht. De nood moet dan wel heel erg hoog zijn. Zolang als deze mensen zich ook houden aan de henzelf opgelegde morele en ethische maatstaven is er wat mij betreft geen vuiltje aan de lucht. Over het algemeen zeer prettige mensen. Het gaat wat problematischer worden wanneer ze de behoefte gaan ontwikkelen anderen ervan te overtuigen dat zij de enige route weten naar eeuwig geluk en heil voor je ziel. In gesprek gaan mag altijd, maar vaak ontaardt het toch in een nietes-welles spelletje, waarbij men bereid is elkaars hersenen bijkans in te slaan. Die onverdraagzaamheid jegens andersdenkenden heb ik nooit begrepen. Alleen wanneer je er expliciet naar wordt gevraagd, maar anders hou je je route naar het heil lekker voor jezelf. Je doet er niemand kwaad mee,

waarschijnlijk voel en ben je gelukkig en voel je je vrij je geloof te beleven in je kerk, synagoge of moskee. Waarom zou je trouwens de behoefte voelen andersdenkenden de maat te nemen, of jezelf superieur op te stellen? Ik geloof niet veel van het argument dat je anderen hetzelfde geluk toewenst dat jij bezit en om ze van een dwaalweg te houden. Ik denk eerder dat zendingsdrang voortkomt uit een heel diepgewortelde, bijna onbewuste, angst voor de ander. Het zal nooit worden toegegeven, maar het feit dat iemand anders net zo gelukkig is in dit leven en er net zoveel zin aan kan geven als jij, er net zo uitziet als jij, zal als bedreigend worden opgevat. Bedreigend voor jou, en vooral ook voor jouw heilsleer. Hoe kan het dat iemand buiten mijn heilsroute claimt op dezelfde route te zitten, maar dan met een ander kompas, dat weinig tot niets verschilt met jouw moreel en ethisch kompas. Je wilt uiteindelijk niet aan het twijfelen worden gebracht, jij hebt het toch aan het juiste eind? Kijk eens hoeveel aanhangers van mijn heilsleer er zijn, dat moet toch iets zeggen over de validiteit van die leer?

Velen zullen zich min of meer herkennen in bovenstaande, en zich ook sterk genoeg voelen om andersdenkenden toe te laten, te respecteren, ziende dat die mensen uiteindelijk op zoek zijn naar hetzelfde, alleen zij volgen een andere, niet minder valide, route. Menigmaal worden daden van de ander die geen enkele morele of ethische toets kunnen doorstaan, benoemd om de inferioriteit van die heilsleer te bewijzen. Helaas is het zo dat er altijd uitwassen zullen zijn bij welke heilsleer dan ook. Dat betekent dus niet automatisch dat

die heilsleer fout of deficiënt is, het geeft alleen maar aan dat haar volgers soms de fout ingaan.

Omarm het gegeven dat er meerdere wegen zijn die naar Rome leiden en dat jouw religie niet per definitie de enige juiste spirituele ANWB-wegwijzer is. Laat iedereen zelf beslissen en respecteer ieders besluit. Dit staat een harmonieuze en tolerante samenleving echt niet in de weg, het tegelijkertijd bestaan van verschillende paradijs-routes bij elkaar niet. Het probleem is de individuele mens, die zijn legitimering voor intolerante gedachten en daden uit bepaalde geschriften haalt. Over het algemeen dekt onze wetgeving uitwassen af, en wanneer men over de schreef gaat kan zo'n individu of groep worden aangepakt. Het is dan ook niet nodig, en wenselijk, wetten aan te passen, zoals bijv. de vrijheid van meningsuiting inperken. Het achterliggende idee lijkt haast wel dat als je iets niet mag zeggen en je het dus ook niet hoort, het ook niet bestaat. Wel een heel letterlijke invulling van struisvogelpolitiek, en ook behoorlijk infantiel. Maar goed, het idee om richting en zingeving aan je leven te geven door antwoorden te proberen te vinden zorgt er ook voor dat hele hordes mensen hun toevlucht zoeken tot wat ik maar gemakshalve alternatieve religies noem. Er is meer tussen hemel en aarde dan het gebruikelijke aanbod, dus er is een nieuwe reli-markt geboren. De hoeveelheid alternatieve spirituele richtingwijzers is enorm. Over het algemeen zachtaardige mensen, hoewel er natuurlijk ook windbuilen bij zijn met als enig oogmerk winst behalen. Maar de meesten hebben het beste met je voor, en lijken zowaar ook nog te geloven in hun

remedie. Op zich niets mis mee, ze doen er niemand kwaad mee, en hun aanhangers lijken zich vaak toch gesterkt te voelen. Enfin, hele hordes op zoek naar zichzelf. De meest merkwaardige types kom je tegen op spirituele beurzen. Ik kom er niet vaak, maar af en toe ga ik eens kijken. Naast veel standjes met aanbod waarvan ik denk dat het misschien wel een beetje hout kan snijden zijn er ook talloze standjes met een aanbod waarvan ik denk dat je wel heel erg uit je richting moet zijn geslagen om dat serieus te nemen. Veel wanhopigen zijn tot bijna alles in staat en vooral bereid te geloven dat het werkt. En wie weet, misschien is dat ook wel zo. Het mooiste vind ik de gesprekken die er plaatsvinden tussen bezoeker en standhouder. Vaak hele vriendelijke, zachtmoedige en soms wereldvreemde figuren die de wereld echt geen schade zullen berokkenen. Bezoekers komen vaak met hele concrete vragen zoals: werkt het echt of wat kost het? Zulke aardse zaken vallen vaak niet in vruchtbare bodem, en dus vraagt de standhouder (ik zeg per se niet handelaar in wind) door: waar ben je naar op zoek, welke antwoorden zoek je etc. Bijna altijd komt het er op neer dat de bezoeker op zoek is naar zichzelf en uiteraard heeft de standhouder een mogelijke oplossing. Het leukste is dat bij elke min of meer rationele tegenwerping van de zoekende (of dolende) bij een oplossing de zielemonteur onveranderlijk terugkomt op zijn beginfrase: uiteindelijk moet je altijd jezelf confronteren, er is geen ontsnappen aan. Zit je in een doolhof, en je speelt vals om eruit te komen, zal je toch jezelf onder ogen moeten zien. Word je opgesloten in een snikhete tent, kun je niet aan jezelf ontkomen, er is geen ontsnappen aan. Moet je

ook niet willen, want het eindresultaat is dat je weer een puzzelstukje van jezelf hebt gevonden, en weer een stapje dichterbij jezelf bent gekomen. Het addertje onder het gras is natuurlijk dat dit een nooit-eindigend proces is, dus de facto zit je de rest van je leven aan deze zielemonteur vast. Is dat erg? Denk het niet, en ik vermoed dat heel veel mensen er zich zichtbaar beter bij voelen, ongeacht wat anderen van de methode vinden. In die zin zouden veel meer van deze zogenaamde therapieën in het vergoedingspakket moeten zitten, want de lichamelijke en geestelijke gezondheidsvoordelen zijn aanzienlijk. En wat nog mooier is: deze nieuwe gelovigen timmeren niet zo hard aan de weg om jou en mij te overtuigen van deze route. Ze zijn meer van leven en laten leven. Voel jij je prima, hartstikke fijn. Misschien ga ik het ook eens proberen. Al met al iets waar een aantal aanhangers van de gevestigde religies veel van kunnen leren op het gebied van acceptatie, respect en tolerantie. En ook nog oprecht blij zijn dat iemand iets heeft gevonden dat zijn leven verrijkt in plaats van het te bagatelliseren door te claimen dat de foute afslag is genomen en je dus een omweg moet maken. Om de ANWB-analogie weer op te pakken: er zijn niet voor niets zoveel pechgevallen onderweg, en dat moet toch stof tot nadenken geven.

Een storm in een beeldenstormglas water

Iedereen heeft geschiedenisonderwijs genoten op de lagere en middelbare school. Dus we weten er allemaal ook alles van, en zeker hebben we over alles een stevige mening. Dat die mening meestal niet wordt gestaafd door feiten of kennis van zaken, schijnt er weinig toe te doen. Vandaar mijn duit in dit groezelige zakje.

In zijn algemeenheid richt men standbeelden op om bepaalde historische figuren eer te bewijzen voor hun diensten aan de natie. Vanzelfsprekend gaat men uit van een welhaast onbesproken gedrag. Dat bepaalde handelingen en daden van die figuren anders zijn beoordeeld in een bepaalde tijdsperiode ligt voor de hand. Elke tijd zal zich dan ook moeten verhouden tot zijn 'helden' uit het verleden. Hier lijkt mij niets mis mee, sterker nog, dit lijkt mij een bewijs voor de kracht van een samenleving om kritisch te reflecteren op haar verleden, en waar nodig het vereiste zelfreinigende vermogen aan de dag te leggen.

Op dit moment liggen 'onze helden' uit de VOC- en WIC-periode onder vuur. Onder aanvoering van anti-racisme activisten en de de-kolonisatie beweging maakt het weldenkende deel van Nederland zich op het straatbeeld aan te passen aan de huidige beoordeling en waardering van deze mensen. Dat betekent in de praktijk dat beelden worden verwijderd en straatnamen aangepast. Niet echt schokkend en ingrijpend. Toch ondervinden deze acties erg veel weerstand en

tegenstand. Eén van de meest gehoorde argumenten is dat door deze zichtbare tekens uit het straatbeeld te verwijderen wij de geschiedenis wegstoppen, verhullen en geen recht doen. Het voorstel is dan om deze standbeelden, straatnamen e.d. te handhaven maar dan met bijgevoegde teksten die uitleg moeten geven over het al dan niet vermeende criminele karakter, aard en handelen. Al met al een onzinnige redenering. Natuurlijk wordt de geschiedenis niet verzwegen, maar juist geherinterpreteerd met de daarbij behorende uitingen. Deze handelwijze wordt niet geaccepteerd, en ik vermoed dat dat is om niet al te frisse motieven. Ten eerste, deze discussie is in gang gezet door zwarte mensen en mensen van kleur en ik heb sterk het idee, en daar zijn ook aanwijzingen voor, dat de gemiddelde witte Nederlander vindt dat 'zij' zich niet hebben te bemoeien met 'onze' geschiedenis. Ten tweede zijn er ook aanwijzingen dat de gemiddelde witte Nederlander onze koloniale geschiedenis eigenlijk helemaal niet zo laakbaar vindt. Sterker nog, dat is iets waar 'we' best trots op mogen zijn, en het is een teken van beschaving en voortschrijdend inzicht dat wij standbeelden van lieden zoals Coen en De Ruyter handhaven met begeleidende 'kritische' kanttekeningen. Je vraagt je af beschaafd jegens wie. Zeker niet beschaafd jegens diegenen wiens voorouders hebben geleden onder de daden van deze Nederlandse 'helden'. Ik zou wensen dat onze Nederlandse maatschappij zover zal komen dat ze een werkelijk inclusieve samenleving wordt waarin iedereen gehoord wordt en vooral wordt gerespecteerd om gevoelens die niet door iedereen worden gedeeld. Democratie is niet per se de wil van de meerderheid.